

ROZKAZ Nr. 75.

Przemyśl, dnia 21. marca 1919.

1.

L. p. 1086/adj.

Przydział.

Major sędzia Edward Praxmayer i kapitan sędzia Paweł Turkowski mają na podstawie rozkazu Departamentu prawnego Ministerstwa dla Spraw Wojskowych w Warszawie Nr. 1409/19 z 18/III. br. ze swymi protokolantami bezzwłocznie odejść do tegoż departamentu.

Przy tej sposobności wyrażam im uznanie i podziękowanie w imieniu najwyższej służby za gorliwe i sumienne sprawowanie obowiązków sędziowskich w tut. Sądzie polowym.

2.

L. I. E. 3552.

Przydzielam jednor. plutonowego Pawła Hatta, z 37. p. p. do Intendantury Etapu w Przemyślu.

3.

L. 2676/adj.

Jednor. plutonowy Henryk Weissman z oddziału przejściowego zostaje przydzielony do Sądu polowego jako protokolant.

4.

L. 1085/adj.

Przydziela się akcesistę prawnego Henryka Ollera, do tut. Sądu polowego.

5.

L. 1083/adj.

Przydziela się porucznika sędziego Ferdynanda Mucka z obozu ćwiczebnego I. w Przemyślu, do Sądu pol. w Przemyślu. Po poprzednim referacie z p. brygadyrem.

6.

L. 1085/adj.

Przydziela się akcesistę prawnego Jana Stachnika, do Ekspozytury Sądu polowego przemyskiego w Jarosławiu.

7.

L. I. E. 4381.

Odstęp 2. Pkt., 36 Rozk. D. O. Wojsk. Przemyśl Nr. 68 z 13/3. 1919, ma brzmieć:

„Rozk. D. O. Wojsk. 40 z 11/II. 1919 I. L. 2327 ma przeto moc obowiązującą do końca kwietnia 1919“.

8.

L. I. E. 5977.

Przeniesienia.

Plut. rach. Kazimierza Bara, z warsztatów tab. w Przemyślu przydziela się do Kom. kas. 37. p. p. w Przemyślu na przeciąg 30 dni dla odbycia praktyki z zakresu polsk. rach. wojsk.

Jednor. szer. Albina Smoleńskiego absol. kursu polskiej rachunk. przydziela się z Parku inż. wojsk. w Przemyślu, do kom. kas. baonu załog. w Przemyślu na przeciąg 1 miesiąca dla odbycia praktyki z zakresu rachunkowości.

Rach. sierż. Józefa Borczyka, z 3. baonu strzelców w Sanoku przydziela się do Gr. rotm. Bogusza w charakterze rach. podofic. Wymienionego odesłać natychmiast do Dow. Gr. w Ustrzykach dolnych.

9.

L. 2682/adj.

Przydział jednor. sekcyjnego-plutonowego Michała Turczyna (Rozkaz tut. Nr. 74 P. 7. L. I. E. 5858) anuluje się, pozostawiając wymienionego nadal przy 1. p. art. cięż. w Przemyślu.

Równocześnie zostaje sekcyjny Turczyn ukarany za pominięcie drogi służbowej trzytygodniowym ostrym aresztem.

10.

L. cz. 881/IV. d ad

Sprostowanie.

Punkt 22. Rozk. D. O. Wojsk. Przemyśl, Nr. 72, z dnia 18/III. 1919 zostaje zmieniony o tyle, że do dyspozycji szefa sanitarnego mają bezzwłocznie przedstawieni być medycy, którzy są dotychczas używani do służby frontowej, a nie sanitarnej.

11.

Sprostowanie.

Punkt 26. L. I. E. 5854. Rozk. Nr. 74, I. p. 75, prostuje się w ten sposób, że jedn. szer. Staromiejski Czesław, pozostaje przy 2 pułku artylerii ciężkiej.

12.

L. 2627/adj.

Zezwala się polskiemu, wojskowemu szpitalowi zapasowemu „Sucha“ w Jarosławiu, zmienić nazwę na: „Szpital załogi w Jarosławiu“.

13.

L. 2601/adj.

Zabrania się jaknajostrzej chodzenia oficerom i żołnierzom mostem kolejowym, prowadzącym na Zasanie.

14.

Ref. kar. masz. L. p. 35/19.

P. I. Z powodu małej ilości oficerów, wykształconych w służbie kar. masz., a niezbędnie potrzebnych do objęcia komp. i plutonów kar. masz. w polu, wykażą wszystkie baony kadrowe, dowództwa powiatowe, obozy ćwiczebne, dowództwa dworca i wszelkie formacje tyłowe, wszystkich oficerów i podchor.

- a) mających kursa kar. masz. armii niemieckiej, austr. i rosyj., kursa W. P.
 - b) oficerów, mających przydział przy komp. karab. masz.
 - c) oficerów kar. masz., a nie pełniących służby przy formacjach kar. masz.
- Wykazy należy nadesłać do dnia 28 marca z powołaniem się na liczbę ref. kar. masz. D. O. Wojsk.

P. II. Wszystkie baony kadrowe, dowództwa powiatowe i wszelkie formacje nie frontowe, nadeszłą dokładny wykaz rusznikarzy do dnia 25 marca ref. kar. masz.

15.

L. I. E. 5023.

O końskim włosieniu.

Rozkaz 620 z 11/II. br. z Dz. R. W. Nr. 19. z 19/II. br.

Wszystkie konie znajdujące się w polu jakoteż w Okręgach, mają posiadać ogony obcięte 10 cm. ponad stawem skokowym, a grzywy strzyżone maszynką. Zabieg ten wykonywać należy co pewien okres czasu, unormowany w oddziałach stojących w polu przez Dowódców pułków lub formacji.

Nagromadzone w ten sposób włosień osobno z ogonów, osobno z grzyw należy przesyłać do magazynów Intendantury, które otrzymają szczegółowe dalsze w tej sprawie rozkazy.

Z włosienia tego z powodu braku materiałów surowych wyrabiane będą w warsztatach wojskowych szczotki, których późniejsze wydawanie oddziałom uzależnione będzie od ilości oddanego włosienia.

Obcięcie ogonów wykonać należy u wszystkich koni tak oficerskich jak i żołnierskich. Zwolnione od tego mogą być tylko konie szlachetne, których pochodzenie udowodnione będzie metryką lub pisemnem zaświadczeniem wydanem przez specjalnie w tym celu zwołaną komisję.

16.

L. I. E. 5307.

O ryczałcie dla cywilnych lekarzy przy Oddziałach Wojsk P.

Rozkaz 532 z 1/II. 1919 (Dz. R. W. Nr. 15. z 11/II. 919)

Lekarzom cywilnym, pełniącym na podstawie kontraktu zawartego z powołanymi do tego władzami wojskowo-lekarskimi, obowiązki sanitarne przy oddziałach Wojsk P. w miejscowościach z małymi garnizonami od 10 — 300 ludzi, gdzie niema stałego lekarza wojskowego, należy jako płacę wypłacać ryczałt za 1 — 50 ludzi, za 50 — 100, za 100 — 150 i t. d. w wysokości 1 Mk. od głowy miesięcznie, licząc każdą rozpoczętą pięćdziesiątkę za pełną.

Za podstawę przy obliczaniu tego ryczałtu służyć ma przeciętna dzienna liczba żołnierzy danego garnizonu, w granicach od 10 do 300 ludzi, zestawiona na podstawie raportów stanu liczebnego.

Zaznacza się przytem, że jedyną uprawnioną do zawierania umów z lekarzami cywilnymi, władzą, jest Departament sanitarny Ministerstwa Spraw Wojsk.

17.

L. I. E. 5309.

O poborach leczonych oficerów.

Rozkaz 533 z 1/II. (Dz. R. W. Nr. 15. z 11/II. 1919).

Przyznaje się oficerom i chorążym przynależnym do Państwa Polskiego, którzy z powodu kalectwa, względnie z powodu swej niemocy do W. P. dotąd przyjęci być nie mogli i dalej się w szpitalach leczyc muszą, oprócz gaży, także strawne i dodatek do strawnego.

Oprócz tego należy im się leczenie bezpłatne w sanitarnych zakładach W. P.

Za utrzymanie muszą ci oficerowie zarządom szpitali płacić D. G. O. mają natychmiast podać wnioski co do wysokości tych opłat, celem ich zatwierdzenia.

Dodatek na wyekwipowanie, lub na zmianę dystynkcji, otrzymują dopiero z dniem przydziału, względnie od dnia faktycznego pełnienia służby.

18.

L. I. E. 5025.

O karaniu przestępstw przeciw publicznej własności.

Rozkaz 627 z 13/II. br. z Dz. R. W. Nr. 19. z 19/II. b. r.

Całym szeregiem rozkazów wskazywałem na konieczność wprowadzenia w gospodarce przedmiotami wojskowemi największej oszczędności i nawiotywałem do zwracania baczonej uwagi nato, by przedmioty służbowe należycie chroniono przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub nieprawem pozbyciem.

Mimo to dochodzą mnie wieści, iż nie zawsze daje się należyty posłuch tym zarządzeniom.

Aby położyć kres dalszym nadużyciom wzywam wszystkich, którym powierzono władarstwo, wojskowem dobrem publicznem, by nie cofnęli się przed żadnemi legalnemi środkami, zapobiegającemi dalszym przestępstwom przeciw własności publicznej, by **bezwzględnie** oddawali pod Sąd winnych tych przestępstw i niezależnie od kar. zastosowywanych przez Sądy wojskowe za te przestępstwa przewidziane w §§ 137 i 138 Wojskowego Kodeksu Karnego oraz §§ 286 i następne, jak również 457 i następne Wojskowej Ustawy Karnej obowiązujących w W. P. poddawali winnych pod pręgierz opinii, podając do wiadomości przez rozkaz dzienny wyroki Sądów wojskowych,

zapadłe przeciw indywiduum, które w czasach najintensywniejszych wysiłków koło budowy Ojczyzny, przez pogardy godną chęć zysku narażają swój i swego oddziału honor na szwank, skarb zaś narodowy na niepowetowaną stratę.

19.

L. I. E. 5303.

O kwaterach dla wojska,

563 Rozk. z 3/II 1919, (Dz, R, Wojsk, Nr, 16, z 13/II 1919).

Ze względu na anormalne stosunki i brak odpowiednich przepisów byłych władz okupacyjnych, nie dadzą się wszędzie zarządzenia co do udzielania kwater na potrzeby wojska przeprowadzić jednolicie i bez pewnych uciążliwości z niemi połączonych.

Nie ulega wątpliwości, że ludność sprzyjająca Wojsku Polskiemu, stara się, aby kwatery były wygodne. Nie należy zatem stawiać wygórowanych wymagań, słuszne żądania jednak być muszą uwzględnione.

Ponieważ zarząd wojskowy posiada w dostatecznej liczbie własne koszary, może zachodzić zapotrzebowanie tylko na lokale dla biur wojskowych i kwatery oficerskie. Co do tych ostatnich zostanie w najbliższym czasie ogłoszony dekret ministerjalny.

Lokale na biura wojsk. stałe należy wynajmować za kontraktem, zatwierdzonym poprzednio przez Intendanturę. Wyjątek stanowią zakwaterowanie wojska w miejscowościach, położonych w strefie działań wojennych, podczas ćwiczeń i przemarszu.

20.

L. I. E. 5305.

O przydziale personalu poczt polowych.

567 Rozkaz z 6/2 1919, (Dz, R, Wojsk, Nr, 16, z 13/2 1919).

Nawiązując do rozkazu Nr. 432 Dz. R. Wojsk, Nr. 12/19, przydziela się personal wojskowy i cywilny (o ile ci ostatni nie są urzędnikami państwowymi):

a) Centralnego Zarządu Poczty Polowej w Warszawie i głównej poczty Polowej w Warszawie wraz istniejącą przy niej Cenzurą Wojskową i sortownią, do Intendantury Generalnego Okręgu Warszawskiego:

b) Głównej Poczty Polowej L. 1 w Przemyślu i Głównej Poczty Polowej L. 2, we Lwowie do Intendantury Naczelnego Dowództwa W, P, na Wschodnią Galicyę,

c) Głównej Poczty Polowej L. 3, w Lublinie do Intendantury G, O, w Lublinie.

Intendantury, do których przydzielono niniejszym rozkazem, wspomiane nowopowstałe zakłady wojskowe, zarządzają we własnym zakresie przydział ich do jednej z podległych sobie Komisji Kasowych, Zaznacza się przytem, że osoby wojskowe w tych zakładach otrzymują pobory do otrzymanego stopnia wojskowego przywiązane, i do żadnych szczególnych dodatków prawa nie mają, Szeregowym można, stosownie do warunków, wyłączać strawne.

Co do osób cywilnych przyjętych do tych zakładów w charakterze urzędników cywilnych, — to będą oni pobierać swoje pensje na podstawie kontraktu, który należy każdorazowo przedłożyć Departamentowi Gospodarczemu Min. Spraw Wojskowych do weryfikacji i zatwierdzenia.

Pobory urzędników państw., zajętych w tych zakładach wojsk, będą uregulowane łącznie z poborami urzędników państwowych, powołanych do czynnej służby wojskowej.

Istniejące przy wojskach operujących Liczbowe poczty polowe, do których potrzebny personal, powołane do tego władze wojsk, przydzielać będą, przydziela się gospodarczo do Komisji Kasowej tego Dowództwa, przy którym pełnią służbę.

21.

L. I. E. 5029.

O sprzedaży koni z oddziałów z nosacizną.

Rozkaz Nr. 24 D. O. G. Kraków z 4/3 1919. pkt. 12.

Koni z oddziałów, w których nosacizna nie jest uznana za wygasłą, sprzedawać nie można.

W szpitalach koni mogą być sprzedawane tylko konie ze stajen wolnych od kontumacyi nosaciznowej, z innych stajen dopiero po zniesieniu kontumacyi.

Konie podejrzane lub chore na świerzp mogą być sprzedawane tylko po zupełnym wyleczeniu.

22.

L. I. E. 5031.

O ewidencji koni

Rozkaz Nr. 24. D. O. G. Kraków z 4/3 1919. pkt. 23.

Min. Spraw Wojsk. D. G. L. 409/B. wewn. z d. 27. stycznia 1919 r. zarządziło prowadzenie dokładnej ewidencji zakupionych koni przy komisji remontowej. W tym celu zarządza się:

Komisja remontowa sporządza na każdego zakupionego konia „Listę poboru“ w 3 egzemplarzach wedle niżej podanego wzoru. Jeden egzemplarz prowadzony w formie książkowej, zostaje przy komisji remontowej, drugi na pojedynczych arkuszach sporządzony, który równocześnie służy, jako dokument zaprowiantowania, dołącza do miesięcznego aktu rachunkowego, a trzeci egzemplarz oddaje wraz z kartą prowiantową do tej formacji, do której konia odstawi.

WZÓR.

Komisja remontowa w:

Poboru		dzień	1.	marca	1919
Barwa, rodzaj i osobliwe znaki konia		wiek w latach	6		
Konie		wysokość w cm.	168	1	
Imię i nazwisko miejsce zamieszkania i Nr. domu sprzedającego		Cena kupna w koronach	3000	1.	
Zakupiono od		Do jakiej formacji konia oddano	do 1. pułku ułanów		
UWAGA					

N. N. Weterynarz.

dnia . . . 1919.
N. N. Komendant.

N. N. Likwidujący of. rach.

23.

L. IE. 5033.

O odpowiedzialności za wypożyczoną pościel.

Rozkaz Nr. 24. z dnia 4/3 1919. pkt. 24.

Za wypożyczoną i zaginioną pościel odpowiada wypożyczający, za wartość zaginionej pościeli według cen targowych, a nie wojskowych.

W wypadkach jednakowoż, w których stwierdzonem zostanie, że pościel bez winy wypożyczającego zaginęła, można wypożyczajemu po przeprowadzonych dochodzeniach, policzyć cenę wojskową, przy doliczeniu 15% kosztów administracyjnych, a odliczeniu 3/10 wartości zużycia.

24.

L. I. E. 5045.

O płacach urzędników państwowych.

669. Rozkaz z 20/II. br. z Dz. R. W. Nr. 20. z 22/II. br.

Podaje się do wiadomości tabelę płac urzędników państwowych według „Dziennika Praw” Królestwa Polskiego Nr. 6, z dnia 20 czerwca 1918 r., poz. 13—1, z uwzględnieniem dodatku ekonomicznego, uchwalonego przez Radę Ministrów w dn. 13, 12, 18, (Cyrkularz Min. Skarbu z dn. 31, 12, 18, Nr. 345 (19)).

Kategoria płacy	I. (Prezydent Ministrów) na reprezentacyę	II. (Minister) na reprezentacyę	III. (Podsekretarz Stanu) na reprezentacyę	IV. (Szef Sekcyi) (Naczelnik Wydziału)	V. a) (Rada Ministrów) (Stary Referent)	V. b) (Stary Referent)	VII. (Referent)	VIII. (Pomocnik Referenta)	IX. (Sekretarz)	X. (Starszy Kancelista)	XI. (Kancelista)
Pensya zasadnicza miesięczna Mk.	2000	1000	500	1050	900	600	525	375	300	225	150
Dodatek wojsk. dla Warszawy	1000	500	400	350	300	200	175	125	100	75	50
Dodatek ekon. według uchwały Rady Minister. z d. 13/XII. 1918. Mk.				200	200	200	200	200	200	200	200
Razem	4000	2500	1800	1600	1400	1200	1000	900	700	600	400
Po latach 5-ciu		200		150	100	100	50	50	25	25	25
Po latach 4—8-miu				100	50	50	25	25	25	25	25
Po 3, 6 i 9 latach				50	25	25	25	25	25	25	25

Podany w powyższej tabeli dodatek ekonomiczny w wysokości 200 marek miesięcznie stanowi normę, ustanowioną dla osób urzędujących w miastach I. klasy, a mianowicie: Warszawa, Lublin, Łódź, Częstochowa i Sosnowiec. W miastach II. klasy

(dawniej gubernialne i powiatowe) dodatek ten wynosi Mk. 160 miesięcznie, zaś w innych miejscowościach Mk. 120 miesięcznie.

Dyety za podróże, odbywane w sprawach służbowych, obliczane są w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 18 września 1918 r., według następującej tabeli:

W kraju:			
urzęd.	I. kat. pł. Mk.	75.—	(po 14 dn. Mk. 62.50)
„	II.	60.—	„ 50.—
„	III.	45.—	„ 37.50
„	IV.	37.50	„ 31.25
„	V.	30.—	„ 25.—
„	VI.	27.—	„ 22.50
„	VII.	24.—	„ 20.—
„	VIII.	21.—	„ 17.50
„	IX.	20.—	„ 15.—

Za granicą:			
urzęd.	I. kat. pł. Mk.	100.—	po 14 dn. Mk. 75.—
„	II.	80.—	„ 60.—
„	III.	60.—	„ 45.—
„	IV.	50.—	„ 37.50
„	V.	40.—	„ 30.—
„	VI.	36.—	„ 27.—
„	VII.	32.—	„ 24.—
„	VIII.	26.—	„ 21.—
„	IX.	20.—	„ 15.—

Koszta podróży kołowej, w szczególności też koszta dojazdu do kolei żelaznej, oraz koszta dostawy bagażu podróznego (wynagrodzenie tragarzy) zwraca się urzędnikowi faktycznie w wydanej kwocie.

25.

L. IE. 5035.

O kosztach usługi w gospodach oficerskich.

Rozkaz Nr. 24 z 4/3 1919. Pkt. 26.

Na zapytanie w sprawie zapłaty personalu cywilnego menaży oficerskich z kasy wojskowej, Min. Spraw Wojsk. rozstrzygnęło rozporządzeniem L. DG. 4084/P. z dnia 15. lutego 1919 r.:

Co się tyczy opłaty z kasy wojskowej personalu cywilnego kasyna, to zezwolenie na opłatę taką nastąpić nie może, gdyż jest to czysto prywatna sprawa wewnętrznej gospodarki menażowej i nie może obciążać Skarbu Państwa.

Poszczególne oficer pobiera gażę i strawne z dodatkiem, nie pobiera wszakże dodatków na służbę i kucharkę; nie może też pobierać ich zgromadzenie oficerów w menaży. Zresztą poza kucharzem, obsługę mogą spełniać ordynansi.

26.

L. IE. 5037.

O czynnościach kwaterunkowych instytucji.

653 Rozkaz z 11/II, br. z Dz. R. W. Nr. 20 z 22/II br.

Według Dziennika Rozkazów Nr. 8/18, ustęp 167 należy do czynności instytucji Kwaterunkowych także czyszczenie dołów kloacnych, śmietników, zbiorników gnoju i t. p.

Zarząd Kwaterunkowy winien zatem o to dbać, aby gnój ze stajni i obór odpowiednio jako nawóz, użytkować. Dochody uzyskane z takich transakcji należy jako przychód notować w kasie Zarządu Kwaterunkowego. Sprzedaż odbywa się w ten sposób, że ogłasza się publicznie i wzywa chętnych kupna, do składania ofert. Najwięcej ofiarującemu należy oddać zakup na rok za kontraktem.

27.

L. IE. 5041.

O zwrocie odebranych zaliczek.

658. Rozkaz z 15/II br. z Dz. R. W. Nr. 20 z 22/II br.

Na prośbę austriackiego Likwidującego Ministerstwa Wojny (Oddział dla likwidacji armji w polu i obszarach zarządu wojskowego) skierowaną do Pełnomocnika Wojsk. Państwa Polskiego w Wiedniu ogłasza co następuje:

Wszystkie osoby, które odchodząc ze swych dawnych miejsc służbowych, pobory za jeden, lub kilka miesięcy z góry, albo jakąś okrągłą sumę jako zaliczkę na przyszłe pobory otrzymały, zechcą to natychmiast zgłosić. Sumę, którą otrzymały ponad należytość t. z. poza 31 grudzień 1918, zechcą zwrócić likwidującemu Ministerstwu wojny w Wiedniu 1/25, za pośrednictwem Kasy Oszczędności w Wiedniu Konta liczba 69001.

W zgłoszeniu dla likwidującego ministerstwu wojny, Oddział 158, w Wiedniu III, Radetzkyplatz 5 należy wymienić kasę, z której zaliczka wypłaconą została, wysokość otrzymanej sumy, wysokość kwoty zwróconej urzędowi płatniczemu likwidującego ministerstwu wojny, w końcu teraźniejszy przydział służbowy i dokładny adres.

28.

L. I. E. 5912.

Dodatkowy kurs polskiej rachunkowości.

Pierwszy dodatkowy kurs polskiej rachunkowości wojskowej przy Intendanturze Etapu w Przemyślu rozpocznie się dnia 26/III. 1919. o godz. 9-tej przedpołudniem w Przemyślu, w lokalu przy ulicy Kilińskiego 10, II. piętro, 53. sala.

Oddziały gosp. podległe tut. Intend. Etapu przedłożą jej bezzwłocznie spisy podof. — po dwóch każdego baonu, których na wspomniany kurs wysłać zamierzają.

Przedewszystkiem uwzględnić przytem jednostki o nienagannym czystym charakterze i odpowiedniemi wykształceniu (szkoły średnie lub wyższe).

Uczestnicy kursu stawią się dnia 26 marca br. o godz. 9 przedpołudniem we wspomnianej sali.

Bliższych wyjaśnień udziela kierownik kursu podpor. Józef Dziech, przy Intendant. Etapu w godz. 12—1 popoł.

Uczestników kursu przyjmie w stan zaopatrzenia Komp. sztab. D. O. Wojsk. w Przemyślu, w charakterze przydzielonych.

29.

L. I. E. 5063.

O dziennych dyetach dla oficerów — inspektorów przy rejestracji koni remontowych.

Tymczasowej Instrukcji dla rejestracji koni remontowych. (Rozkaz 601 z 7/II. 1919, Dz. R. W. Nr. 18. z 18/II. 1919).

Delegacje oficerów-inspektorów do czynności rejestracyjnych odbywają się na mocy każdorazowego rozkazu Ministerstwa Spraw wojskowych.

Podczas trwania delegacji oficerowie-inspektory i lekarze weterynaryjni otrzymują dyety w wysokości 20 Mk. dziennie.

Oficer-inspektor z D. O. G. (ref. mob.) otrzymuje wszelkie dokumenty, druki i materiały pomocnicze, oraz pieniądze awansem do rozrachunku w wysokości 500 Mk. na wydatki podrózne i nieprzewidziane.

30.

L. I. E. 5021.

O ryczałcie za podróże zagraniczne do byłej Austrii.

Rozkaz 617 z 5/II. br. z Dz. R. W. Nr. 19. z 19/II. br.

Oficerom (urzędnikom wojskowym) przynajmniej się podczas podróży, za czas pobytu służbowego poza granicami Państwa Polskiego (w byłym Państwie Austro-Węg.) jak Wiedeń, Budapeszt, Praga, Zagrzeb i t. d. zamiast ryczałtu podróznego. (Tutejsze rozporządzenie Nr. 457/P. z dnia 23/XI. 1918 r. Dz. Rozp. Nr. 6 ex 1918) oprócz strawnego i dodatku drożyznianego 30 (trzydzieści) koron dziennie.

31.

L. I. E. 5921.

O zasiłkach dla inwalidów.

585 Rozkaz z 7/II 1919 (Dz. R. W. Nr. 17 z 15/II 1919).

Ogłaszam w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, następujące przepisy, zatwierdzone dnia 7. lutego 1919 r. przez Wodza Naczelnego.

Art. 1. Zanim Polski Sejm Ustawodawczy unormuje sprawę zaopatrzenia inwalidów, Ministerstwo Spraw Wojskowych na razie wypłaca przez Ekspozyturę Sekcyi Opieki tymczasowe zasiłki dla inwalidów.

Art. 2. Zasiłki wypłaca się stale miesięcznie według niżej określonych norm poczynszy od dnia 1. stycznia 1919 r. z dołu.

Art. 3. Ekspozytura Sekcyi Opieki przynajmniej zasiłki we własnym zakresie działania według im udzielonych instrukcji i przy pomocy własnego aparatu wypłata przez Ekspozyturę bezpośrednio, względnie za pośrednictwem kas powiatowych gminnych i t. p.

Art. 4. Prawo korzystania z zasiłków w Sekcyi Opieki mają wszyscy inwalidzi żołnierze obywatele Państwa Polskiego, którzy wyszli na wojnę obecną z miejscowości, leżących w granicach obecnej władzy Rządu Polskiego i którzy obecnie mieszkają w tychże granicach, a którzy w czasie lub wskutek wojskowej służby utracili zupełną lub częściową zdolność do swego zawodu względnie do pracy wogóle (przez wojnę obecną rozumie się rozpoczętą 28 lipca 1914). Osoby cywilne, które utraciły zdolność do pracy, wskutek działań i zarządzeń wojennych, w żadnym wypadku nie mają prawa do wojskowych zasiłków inwalidzkich, niniejszymi przepisami objętych.

Art. 5. Inwalida może pobierać zasiłek tylko w tym Okręgu Wojskowym, w którym stale zamieszkuje. O ile tedy inwalida przenosi się do innego Okręgu Wojskowego, natenczas jego akta zasiłkowe przesyła Ekspozytura poprzedniego miejsca zamieszkania do Ekspozytury właściwej ze względu na nowe miejsce zamieszkania.

Art. 6. Inwalida wtedy tylko może ubiegać się o świadczenia pieniężne niniejszymi przepisami określone jeśli:

- a) został zarejestrowany w Ekspozyturze właściwej ze względu na jego miejsce zamieszkania;
- b) został zbadany przez komisję wojskowo-lekarską tejże Ekspozytury.

Przy każdym odbiorze pieniędzy winien inwalida przedstawić legitymację płatniczą oraz osobiste papiery legitymacyjne, wystawione przez Ekspozyturę Sekcyi Opieki.

Wrazie przyznania inwalidom przez państwa obce zasiłku większego od wyznaczonego przez Rząd Polski, różnica stanowi własność inwalidów i po odzyskaniu takowej od odnośnego państwa winna im być wydana.

Art. 7. Inwalidzie przysługuje prawo odwołania się od orzeczenia Komisji wojskowo-lekarskiej właściwej dla niego do Sekcji Opieki w Warszawie.

Odwołanie musi być złożone na ręce właściwej Ekspozytury a to najdalej w przeciągu dwu miesięcy od chwili otrzymania rezolucji, przyznającej lub odmawiającej zasiłku. Orzeczenie Sekcji Opieki jest ostateczne.

Art. 8. Z zasiłku mogą korzystać tylko inwalidzi u których Komisja wojskowo-lekarska stwierdziła najmniej 15% niezdolności do zawodu względnie do pracy wogóle.

Art. 9. Według niezdolności do zawodu względnie do pracy wogóle, rozróżnia się 7 kategorii inwalidów:

Od 15%	do 25%	włącznie	V.	kategoria
" 26%	" 40%	"	IV.	"
" 41%	" 60%	"	III.	"
" 61%	" 80%	"	II.	"
" 81%	" 100%	"	I.	"

Art. 10. Inwalida, który ponownie wstąpił do wojska traci przez czas służby prawo do zasiłków.

Art. 11. Inwalida niezdolny do pracy, umieszczony w przytułku lub schronisku z ramienia Sekcji opieki traci prawo do zasiłku, natomiast rodzina jego wrazie udowodnionej niezamożności otrzymuje przez 6 miesięcy niżej wymienione dodatki dla rodzin.

Art. 12. Inwalida I. kategorii niezdolny do pracy i potrzebujący ciągłej opieki i nadzoru, powinien o ile możności być umieszczony w schroniskach lub przytułkach Sekcji Opieki, utrzymywanych względnie nadzorowanych przez Sekcję Opieki.

Art. 13. Zasadniczo otrzymuje inwalida tylko zasiłek dla siebie.

Inwalidzi I. i II. kategorii otrzymują dodatki na najbliższą rodzinę o ile udowodnią, że ją utrzymywali przed wstąpieniem do wojska i o ile ta rodzina znajduje się w złych warunkach materyalnych. Za najbliższą rodzinę uważa się ślubną lub nieslubną żonę, ślubne lub nieslubne dzieci.

Art. 14. Inwalida traci prawo do zasiłków: przez śmierć, przez czas trwania kary ciężkiego więzienia, przez utratę obywatelstwa polskiego, przez wyjazd za granicę Państwa Polskiego, przez uchylenie się od leczenia, szkolenia, protezowania i t. d.

Akt. 15. Normy zasiłków:

Inwalidzi żołnierze i podoficerowie.

V.	kategoria	25	Mk.
IV.	"	35	"
III.	"	50	"
II.	"	65	"
I.	"	80	"

Inwalidzi otrzymują dla swych rodzin następujące dodatki:

Na żonę 20 Mk.

Na każde dziecko 10 Mk. maximum 50 Mk.

Otrzymują zasiłki, chłopcy i dziewczęta do 14 roku życia a o ile chodzą do szkoły, do 16 roku życia włącznie.

Art. 16. Niniejszemi przepisami określone zasiłki nie wykluczają innych świadczeń i zabiegów ze strony Sekcji Opieki Ministerstwa Spraw Wojskowych podejmowanych na rzecz inwalidów jak: leczenie, doleczanie, szkolenie, zaopatrywanie w protezy.

Stosunek wymiarów zasiłków do tych świadczeń i zabiegów będzie regulowany osobną instrukcją.

Art. 17. Pieniężne zaopatrzenie inwalidów oficerów za lata służby wchodzi w zakres działania Sekcji Emerytalnej Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Art. 18. Procedura czynności kancelaryjnych, związanych z wypłatą zasiłków inwalidzkich, opracowana jest w osobnej instrukcji dla Ekspozytur Sekcji Opieki.

L. I. E. 5069.

O dodatku na wyekwipowanie dla oficerów.

Rozkaz 582 z 6/II. 1919. (Dz. R. W. Nr. 17. z 15/II. 1919.

W uzupełnieniu tutejszego rozporządzenia L. 707 z dnia 27 listopada 1918 r. (Dz. Rozp. Nr. 8 ex 1918 r. Dekret 163) zezwala się na wypłacenie dodatku na wyekwipowanie w wysokości 500 Mk. także oficerom, którzy będąc w niewoli wyekwipowanie stracili, a po powrocie z niewoli zgłosili się do W. P. i przyjęci zostali.

Warunkiem przyznania tego dodatku jest wiarogodne stwierdzenie na piśmie, że oficerowie ci żadnych poborów za czas niewoli nie otrzymali.

Zaznaczyć przy Dekrecie 163 Dz. Roz. W. 8./18.

L. IEE. 5045. — O stosunku Dep. Techn. i Zarz. Budowl.

660. Rozkaz z 15/II. br. z Dz. R. W. Nr. 20. z 22/II. br.

1) Dla uregulowania stosunków i rozgraniczenia działalności Departamentu technicznego i Zarządów budowlanych przy Okręgach generalnych, oraz D-twa gospodarczego i Zarządów kwaterunkowych przy Okręgach generalnych rozporządzam:

2) Prawo rozporządzania wszelkiego rodzaju budynkami wojskowymi i gruntami będącymi w posiadaniu władz wojskowych, należy do kompetencji D-ta technicznego, a nie D-twa gospodarczego, do Zarządów kwaterunkowych należy tylko gospodarka wewnętrzna w budynkach wojskowych.

3) Wynajmowanie i zakontraktowanie koszar prywatnych dla wojsk, wydzierżawianie gruntów wojskowych i niepotrzebnych budynków osobom postronnym, Departament gospodarczy uskutecznia tylko za poprzednim porozumieniem się z D-tem technicznym.

4) Przeznaczenie koszar i pomieszczenie wojsk należy do kompetencji Zarządów budowlanych, które po zatwierdzeniu przez Dowództwo okręgu generalnego projektowanego przeznaczenia koszar, wydają zarządzenie dla doprowadzenia koszar do stanu używalności, t. j.: spisują protokół o niezbędnych robotach remontowych, wykonywują roboty własnym zarządzeniem lub polecają do wykonania pod swoim nadzorem Zarządom kwaterunkowym i zawiadamiają Zarządy kwaterunkowe o terminie, w jakim koszary muszą być przygotowane do zamieszkania, wymyte, ogrzane, zaopatrzone w meble, opał, oświetlenie i t. p.

5) Przy wykonaniu robót remontowych należy się zastosować:

a) Aby przed przeniesieniem się oddziału wojsk, do koszar inżynier Zarządu budowlanego wspólnie z przedstawicielami Zarządu kwaterunkowego i oddziału wojsk, kwaterującego, zawczasu je obejrzał i określił, jaki remont jest potrzebny w koszarach. Konieczność wykonania remontu z wyszczególnieniem robót, stwierdza się piśmiennym protokołem, podpisanym przez inżyniera, przedstawiciela Zarządu kwaterunkowego i przedstawiciela wojska kwaterującego, lub mającego zająć koszary.

6) Jeżeli remont jest drobny, bo mając na względzie rozkazy Nr. 167. z dnia 29/11/18. r. i Nr. 301. z dnia 12/12/18. Poleca się wykonanie robót Zarządowi kwaterunkowemu: jeżeli w protokole wyrażona będzie opinia inżyniera Zarządu budowlanego, że wykonanie tego rodzaju robót, nie wymaga nadzoru technicznego.

Żadnych robót remontowych bez piśmiennej zgody Zarządu budowlanego, Zarządy kwaterunkowe nie mają prawa wykonywać (za wyjątkiem wstawienia szyb wybitych, poprawy okuć okien, drzwi, przyborów piecowych i t. p.

c) Jeżeli w budynkach koszarowych mają być wykonane większe roboty remontowe, a nawet drobniejsze roboty, które by wymagały nadzoru technicznego, to uskutecznia je Zarząd budowlany własnym zarządzeniem, całkowicie, lub też przeka-

zuje do wykonania Zarządowi kwaterunkowemu, mającemu w swoim rozporządzeniu odpowiednich majstrów i rzemieślników, pod bezpośrednim nadzorem inżyniera Zarządu budowlanego.

Zarząd budowlany zawczasu zawiadamia Zarząd kwaterunkowy kiedy roboty budowlane będą ukończone, aby Zarząd kwaterunkowy doprowadził koszary do stanu możliwego do natychmiastowego zamieszkania.

34.

L. IE. 5053.

O nadesłaniu wykazów kasowych.

Rozkaz Nr. 22. D. O. G. Kraków z 27/2. 1919. XI-9584.

Odnosnie do rozporządzenia Min. Spraw Wojsk. D. G. 3934/R z 12/II. b. r. mają wszystkie podlegające formacje, jednostki gospodarcze, względnie komisje gospodarcze (komisje kasowe) bezzwłocznie sporządzić zestawienia kasowe wedle poniższego wzoru za czas od początku tychże istnienia włącznie do 31/XII. 1918, oddzielnie za każdy miesiąc.

Rozchód		Uwaga	Dzień	Kwota	f. (h.)	M. (K.)	Kwota	f. (h.)	M. (K.)	Uwaga	Dzień	Podjęto z kasy	Liczba zapotrzebowania	Liczba przyznana M.S.N.

W zestawieniach poszczególnych miesięcy należy uwzględnić jako pierwszą pozycję saldo kasowe z uprzedniego

miesiąca, tak, że w wykazanej z dniem 31/XII. 1918 pozostałości kasowej uwzględnione są uprzednie salda miesięczne.

Przy poszczególnych pozycjach rozchodowych, należy zwięźle określić cel wydatku.

Sumy, które wpłynęły od byłych Władz okupacyjnych, winny być uwidocznione czerwonym atramentem, przyczem w rubryce „Uwaga“ nadmienić należy, co zarządzeniem zostało odnośnie do celu użycia tych pieniędzy.

Nadmieniam się, że sprawa bardzo pilna, nie cierpi zwłoki.

35.

L. JE. 5051.

O poborach kompanii telegraficznych.

Rozkaz Nr. 22. D. O. G. Kraków z 27/2 1919 P. XI-9223. Na rozkaz Szt. Gen. Wojsk P. Oddz. II. Nr. 583/II. z 3. lutego 1919 r.

Kompanie, oddziały telegraficzne, wykonywujące roboty dla formacji bojowych, są podobnie jak plutony i patrole telefoniczne pułków, formacjami frontowymi.

Winni być przeto zrównane z nimi pod względem żołąd, wyżywienia i uposażenia.

Obsługę stacji radiotelegraficznych zalicza się do oddziałów pomocniczych.

36.

L. IE. 5055.

O poborach powołanych oficerów.

Rozkaz Nr. 22. D. O. G. Kraków z 27/2 1919 XI-9223. Rozporządzenie M. S. W, L. D. G, 3950/P. z 12/II. 1918.

Oficerom, którzy rozkazami Sztabu Gen. zwołani zostali ze stanu cywilnego do czynnej służby wojskowej, wypłacać należy pobory tak, jak tym, którzy do W. P. formalnie przyjęci zostali.

Zanotować w rozkazie Nr. 7. z 21. stycznia 1919 r. przy XI-1871.

37.

L. IE. 5057.

O zaopatrywaniu w mięso i tłuszcz.

Rozkaz Nr. 22. D. O. G. Kraków z 27/II. 1919 XI-9610.

Wszystkie oddziały i zakłady, stanowiące samodzielne jednostki rachunkowe, prześlą Intendanturze 1 i 20 każdego miesiąca sprawozdanie ze stanu zaopatrywania w mięso i tłuszcz według wzoru „M I“.

W uwadze podać należy spostrzeżenia co do tendencji zwykłej lub niżkowej cen, powody tych zmian, czy władze cywilne popierają aprowizację wojska, szczególnie wypadki z podaniem faktów i nazwisk.

Wypadki ważne meldować zaraz.

Wzór „M I“

Pułk, (Baon, Zakład) Data

Miejsce postoju

Stan liczebny żywnionych		Gdzie zakupuje się bydło mięso, tłuszcz	Po jakiej cenie	Jakiej kondycji jest mięso (bydło)	Czy jest go dosyć w powiecie	Czy zawarto umowę z kim i na jaki czas	Uwagi
oficerów	żołnierzy						

Pieczęć i podpis dowódcy

38.

L. IE. 5059.

O zapotrzebowaniu mydła.

Rozkaz Nr. 22, D. O. G. Kraków z 27/2 1919. XI-9609.

Wszystkie Oddziały podają swemu Dow. Okręgowemu do dnia 10 każdego miesiąca zapotrzebowanie mydła na miesiąc następny.

Dowództwo okręgowe prześle 20 każdego miesiąca zestawienie podległych mu w okręgu oddziałów do Intendantury według niżej podanego wzoru „M Y”.

Intendantura przekaże następnie z głównego Magazynu żywnościowego najbliższemu Magazynowi żywnościowemu W. P. potrzebną ilość mydła do rozdziału na wyszczególnione w wykazie oddziały.

Tylko w wypadkach nieprzewidzianych i ważnych uwzględniane będą zapotrzebowania przez pojedyncze oddziały, oraz nieterminowo przesyłane.

Wzór „M Y”

Dow. Okr. Data

Zapotrzebowanie mydła
na miesiąc 1919.

L. porząd.	Oddział	Miejsce postoj	Stan liczebny żywnionych	Zapotrzebowanie			Najbliższy Magazyn żywn. W. P.	UWAGI
				mydła wojen.	proszku do prania	sody		
1.	4 p. p. W. P.	Kraków						
2.	1 p. art. pol.	„						
3.	Szpital dla koni	Wieliczka						

Pieczęć i podpis Dowódcy;

Za zgodność:
KOZIAROWSKI, kap.
szef adjutantury.

39.

L. IE. 5049.

O opłacie za podkucie prywatnych koni oficerskich.

Rozkaz Nr. 22, D. O. G. Kraków z 27/2 1919. V-1373.

Za okucie (wraz z materiałem) konia w kuźniach wojskowych, będącego prywatną własnością oficera, należy się od jednej podkowy 7.34 K.

40.

L. IE. 5061.

O należnościach żywnościowych dla żonatych podoficerów.

Rozkaz D. O. G. Kraków Nr. 22, z 27/II. 1919. XI — 9933.

Rozporządzenie M. S. W. D. G. Li 2845/Z z 7/II b. r.

W uzupełnieniu rozkazu L. 289. z dnia 9. stycznia 1919. zezwala się żonатыm podoficerom na pobieranie podwójnej porcji żołnierskiej na tych samych zasadach, jak oficerom żonатыm. Rozporządzenie to jest ważne od 1. marca b. r.

41.

L. IE. 5071.

O asygnatach węglowych dla żonatych oficerów.

Rozkaz 584 z 7/II. 1919, (Dz. R. W. Nr. 17. z 15/II. 1919).

Rozkaz Nr. 248 ogłoszony w Dzienniku Rozkazów Nr. 6 pod D. G. 1253 K. należy następująco uzupełnić: w rozdziale B. Normy zapotrzebowania materiałów opałowowych, przedostatni ustęp: Asygnaty na węgiel za opłatą dla oficerów żonatych wydawać będą tylko komisye kasowe, które wypłacają oficerom wszystkie inne należności.

O ile rodzina oficera mieszka w innym mieście winna jej głowa rodziny przysłać przez własną komisję kasową wystawioną asygnatę i dopiero za jej oddaniem w zarządzie Kwaterunkowym otrzyma węgiel.

MINKIEWICZ m. p.
brygadyer.